Tu eşti Odihna mea,
o, Dumnezeul meu,
şi-n frământarea grea,
mi-aduci mereu,
har să mă liniştesc,
tărie să-ndrăznesc,
căci în iubirea Ta,
e-odihna mea!

Tu-mi dai puteri şi-avânt,
spre Cerul drag,
Cuvântul Tău cel sfânt
mi-e scut şi steag.
Tu calea-mi luminezi,
şi paşii-mi îndreptezi,
căci în iubirea Ta,
e-odihna mea!

Tu-mi eşti Mântuitor,
Stăpân Ceresc,
putere şi-ajutor
deplin primesc
să fiu pân-la sfârşit
de Tine alipit,
căci în iubirea Ta
e-odihna mea!

**Când calea-mi voi sfârşi,
smerit aş vrea,
să pot şi-atunci primi
odihna Ta!
Şi-apoi în veci, mereu,
o, Doamne, Domnul meu,
doresc să pot cânta
iubirea Ta!**